

[Zahle.]
som muligt. Han udpiner Jorden og sælger fra af Besætningen, saa længe han kan; naar Ejendommen kommer til Tvangsauktion, er den afklædt, hvilket betyder en Foringelse af Danmarks nationaløkonomiske Værdier. Naar derimod den kriseramte kan faa sin Ejendom omkostningsfrit afhændet, vil han tænke paa at sælge den, forinden den er afklædt. Derved bliver der maaske lidt tilovers til ham selv. Der bliver i hvert Fald mere til hans Kreditorer, og Danmark undgaar et nationaløkonomisk Tab. Derfor taler, synes det mig, alt for at gennemføre det forelagte Lovforslag.

Den højtærede Statsminister har forleden Dag udenfor Rigsdagen fremsat et Program, som gik ud paa, at Landets Borgere skulde gaa fallit uden Sagfører. Her foreslaas en Ordning, hvorefter man uden Sagførehjælp kan redde Landbrugere fra at gaa fallit og aabne den, som ellers skulde gaa fallit, en Udvej til at arbejde sig fremad og opad igen. Det, tror jeg, er et bedre Program end det, den højtærede Statsminister fremsatte forleden Aften i Studenterforeningen.

Formanden: Eksemplarer af det nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. Marts 1924 om kommunale Valg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3166, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 605).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Rahbek): Der foreligger et enkelt Ændringsforslag. Dette skal jeg ikke komme ind paa at omtale, i alt Fald ikke ved denne Lejlighed, inden den paa-gældende Ændringsforslagsstiller selv har haft Ordet. Men der kunde maaske være Anledning til at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger af principiel Art angaaende den Fremgangsmaade, der er valgt ved dette

Ændringsforslags Fremsættelse. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil det nemlig betyde ikke blot en helt ny Ordlyd, men et helt nyt Lovforslag, der angaar et andet Afsnit af den kommunale Valglov, som overhovedet ikke har været omtalt ved første Behandling. Jeg skal imidlertid ikke ved denne Lejlighed komme ind paa nogen større Drøftelse af, hvorvidt man kan gaa i Retning af at ændre et Lovforslag ved anden Behandling uden at komme i Strid med Folketingets Forretningsorden. Men jeg husker fra tidligere Lejlighed, at ikke mindst det radikale Parti har været meget nøjeregnende med, at Reglerne blev overholdt.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Flertallets Indstilling.

Sundbo: Det er jo et Kendemærke ved dette Lovforslag, at det fremkom her i Tinget ganske ubegrundet eller i hvert Fald ikke med anden Begrundelse end den, at et Medlem af det konservative Folkeparti i Fjor havde indbragt et noget lignende Forslag i Landstinget. Da det saaledes ikke var begrundet ved sin Fremkomst, søgte vi Socialdemokrater i Udvalget at fremkalde en Begrundelse for det, men det lykkedes ikke, det var ikke muligt at faa den allermindste saglige Drøftelse af dette Lovforslag i Gang i Udvalget. Vi stillede et Spørgsmaal til Ministeriet om, i hvilket Omfang der er eftergivet Skat i Henhold til Loven af 29. Marts 1924, men fik det Svar fra Ministeriet, at saadanne Oplysninger laa man ikke inde med. Saa foreslog vi at anmode Ministeriet om at indhente disse Oplysninger hos Kommunerne — noget, den højtærede Minister meget godt kunde have fundet paa af sig selv, om han ellers havde haft nogen synderlig Opfindsomhed i denne Sag —, men da vi stillede dette Forslag i Udvalget, nægtede dettes Flertal os at fremsende Spørgsmaalet med den Motivering, at Oplysningerne var overflødige, da man var sindet at gennemføre Lovforslaget, saaledes som det forelaa, uanset hvilke Oplysninger der fremkom. Det er vistnok en enestaaende Hidsighed under Behandlingen af Lovforslag her i Tinget; jeg mindes ikke, at der nogen Sinde tidligere har været saa stor Forslugenhed efter at faa et Lovforslag vedtaget, at man ikke har villet drøfte det i nogen som helst saglig Henseende og ikke har villet fremskaffe nogen som helst Oplysning til Begrundelse; men hverken mundtligt eller skriftligt har man altsaa villet fremkomme med saadanne Oplysninger. Det er da vist